

Evanjeliu na utorok po 5. veľkonočnej nedeli: viera ako prameň pokoj

Komentár na utorok po 5.
veľkonočnej nedeli. „Pokoj vám
zanechávam, svoj pokoj vám
dávam.“ Viera nie je sladký
optimizmus, je to skutočný
zdroj pokoja: je to vážne prijatie
dôsledkov Pánovho kríža.

Evanjeliu (Jn 14, 27-31a)

Ježiš povedal svojim učeníkom:

„Pokoľ vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje. Počuli ste, že som vám povedal: Odchádzam – a prídem k vám. Keby ste ma milovali, radovali by ste sa, že idem k Otcovi, lebo Otec je väčší ako ja. A povedal som vám to teraz, skôr ako sa to stane, aby ste uverili, keď sa to stane. Už s vami nebudem veľa hovoriť, lebo prichádza knieža sveta. Nado mnou nemá nijakú moc, ale svet má poznať, že milujem Otca a robím, ako mi prikázal otec.“

Komentár

Každý deň pri svätej Omši počúvame tieto slová, ktoré kňaz adresuje priamo druhej osobe Najsvätejšej Trojice, ktorá sa v tej chvíli už sprítomnila v konsekrovanej Hostii:

„Pane Ježišu Kriste, ty si povedal svojim apoštolom: Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, nehľad na naše hriechy, ale na vieru svojej Cirkvi“.

Tieto slová, ktoré tak dobre poznáme, nám môžu pomôcť prehĺbiť význam toho, čo chce Pán odovzdať svojim apoštolom a spolu s nimi aj nám.

Ježiš nám chce pomôcť pochopiť, že viera je hlbokým zdrojom pokoja. Ale chce nám tiež objasniť, že viera neznamená myslieť si, že všetko bude v poriadku: v skutočnosti o niekoľko hodín bude Pán visieť na dreve kríža.

Ježiš chce, aby sme verili, že on je „pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, ktorý prichádza na svet“ (Jn 1, 9). Veriť vo svetlo však znamená predpokladať existenciu tmy. Viera teda neznamená myslieť si, že všetko je ružové, nie je to sladký optimizmus: znamená brať

vážne dôsledky Pánovho kríža a
nestratiť zo zreteľa, že v ňom sa
skrýva odpoveď na všetky naše
otázky a zmätky.

Keď teda počujeme tieto slová svätej
Omše, môžeme využiť príležitosť a
spýtať sa sami seba: aká je moja
viera, tá viera, o ktorú prosím Pána,
aby sa pozrel namiesto mojich
hriechov? Našťastie to nie je
individuálna prosba: prosíme Pána,
aby sa pozrel na vieru svojej Cirkvi.
A viera Cirkvi sa zásadne živí
Eucharistiou, sviatosťami, osobnou a
spoločnou modlitbou.

Pán sa obrátil na apoštolov týmito
slovami: „Povedal som vám to teraz,
skôr než sa to stane, aby ste, keď sa to
stane, uverili“. Žiada nás, aby sme
verili v niečo, čo sa už stalo, ale čo
naďalej osvetľuje všetky ľudské
skutočnosti s rovnakou silou ako v
prvý deň.

Preto keď naša viera ochabne a následne nám chýba pokoj, môžeme sa obrátiť na Máriu, Učiteľku viery a Kráľovnú pokoja, aby sme si uvedomili, že Kristus nám nechce dať niečo, čo patrí tomuto svetu: chce nás urobiť účastnými na láske, ktorou sa navzájom milujú Osoby Najsvätejšej Trojice.

Luis Miguel Bravo / Fotka: Rebe Pascual - Unsplash

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/gospel/martes-5/> (05.03.2026)